

Ali Altın

- şiirler -

Yayın Tarihi:

9.7.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adı Sensizlik Olsun

seni geride bıraktığım şehrin ötesinde
senden arta kalan hazan mevsimlerindeyim
kiralık güneşlerde ıslanıyorum şimdi
ve sana mülteci akşamlarda yaşadığım yirmi dört ayar günbatımları
çünkü batmadan anlaşılıyor kaybedilenlerin anlamı
yüreğimdeyse kaybedemediğim onlarca anı
bir şarkı şimdilerde,
karanlık bir denizin yakamozsuz gecelerine
dalga sırtında yol alan şişede bir mektup gibi
çaresizliğin bitkin düştüğü umut hecelerine.
parmak uçlarımla tutunurken ben zifir sürdüğüm gecelerime
sen,
nerede ve zamanın neresindesin kim bilir?
hangi vurgun gecelerinin
hangi son durak sevdalarındasın?
belki de yepyeni umutlara açılan
sırat köprüsünde bir yolsun
tam geçtim derken düştüğüm
kör çukurların ateşinde korsun
cehennem deseler de bu bedele
adı sensizlik olsun

Ali Altın

Aşkı Keşif

sen aşkı buldun
ben sadece sana uydum
keşfetmişçesine aşkı
yüzündeki tebessümdü mutluluk
ve kendimizi toz pembe bulutlarda bulduk.
prangalardayken ayaklarımız
birlikte özgürlüğün hep en ucuyduk.
iki kişiydik dünyada
biri biz,
biri de diğerleri.
aldırış etmeden diğerlerine
dünyayla birlikte döndük durduk.
ya da aşk diye bir şey yoktu dünyada
biz daha yeni doğmuş iki çocuktuk
masallar dinledik büyüklerimizden
ve biz de bir masal uydurduk.
o masalda bizdi rolümüz
biz diğerleri olduk.

Ali Altın

Gidiyorum

şehirler geçiyorum,
ardımda yollar...
bir hasret türküsü dilimde
ayrılığa çalan gözlerimle
gidiyorum işte,
her nefeste geri dönsem de.

Ali Altın

Hoşçakal Anne

bir acı feryat bu anne
yılların ardında
yürek yangınlarında
oğul diye sardığın bedene
yaktığın ağıt tadında
ve şimdi geriye dönüp her baktığında
bir umutsuz bekleyiş bu anne
gecelere inat
kan tutmuş gözlerine uyku aktığında.
artık yokluğum tutsak her baktığın yerde
resimlerimde buruk bir tebessüm
odamda kıştan kalma bir ayaz
penceremde hatıralardan siyah bir perde
her gün bir parçan daha çürür anne
her gün biraz...
ölümler zamana gebedir anne
zamanı çalar senden de
öğretir evlada susamayı
yıllarca bir kokuya hasret yaşamayı
sonra güneşi görürsün
toprağa basar ayağın
ne güneş ısıtır seni ne de toprak taşır
hiçbir şey eskisi gibi olmaz anne
sevinçlere uzanan yüreğin acıya da alışır
hoşçakal anne
zamansız bir gidişin ardından
bir veda bile edemeden
son defa ellerinden öpmeden
şimdi gözleri görmeyen
tutmayan elleriyle bir beden
çok uzaklardayım anne
karşılaşırsız günün birinde
sevmek sevapsa cennet bahçelerinde.

Ali Altın

İlk

sen imkansızımydın benim
belki de bunun için sevdim
çok büyük bir şansı biliyordum
yirmi dokuzunda tanıyıştım seni
rüya gibi bir şubat gecesi
aşk koymuştum ismini
başkasına koyamadığım gibi
onlarca geçecekti belki hayatımdan
silinen onlarca isim hatıralardan
ama seni farklı kılan
isminden önce olan
"ilk" hecesiydi belki de
isminden çok derinlere kazınan.
ve ben seni yirmi dokuzunda tanıyıştım şubatın
o güne bir can, bir beden, bir ruh ekledim
değil yarınlar, yokken bile yarınımız
ben hep otuz şubatı bekledim.

Ali Altın

Med Cezir

denizin yüzüne vuruyor suretin
bu yüzden işte ay ışığının tenine düştüğü,
yakamozlu her geceye sevdam
seni bana getiren her med cezirde bir kalp ağrısı
ben ki serseri bir aşık,
yokluğunda gecelerin yabancısı
21 aralıkta değil,
beni terk ettiğin günün ardında
en uzun gecelerin sancısı.

Ali Altın

Merhaba Hayat

hayat umutlardan sonra başladı
umutlarsa senden sonra
bir anda olmuştu aslında her şey
sadece küçük bir merhaba
çok mu farklı söylemiştin sanki bana?
yada her söylediğin büyülenmiş miydi sana?
adını bile bilmiyordum oysa
hayaller kuruyordum
adı sen olan düşlerin ardında
hep kendimi buluyordum
ve iki soru soruyordum
hayallerimde mi yaşamalıydın?
yoksa hayallerimle mi yaşamalıydım?
hayat yok olurken gözlerimde
seni hayallerimden atamadım
gönül hesapsızca isterse birşeyi
bulunurdu elbet bir çaresi
bulmalıydı seni
hesapsızca söylemeliydi gönül
her şeyi; ama her şeyi
geçen günlerin ardından
seni tekrar gördüğüm o an
taşıyamaz olmuştum artık yüreğimi
dağlara taşlara haykırırken geceler boyu
unutmuşçasına konuşmasını
zar zor söylemiştim o iki kelimeyi
utanıp bir çocuk gibi
bakamadan yüzüne
sende bırakıp gitmiştim kalbimi
sendeydi artık bütün ümitlerim
ansızın esen bir rüzgara kapılmıştım sanki
her savruluş alırken birşeyleri
günler siliyorken ümitleri
sen geldin tekrar hayatıma
gözlerinin içi gülüyordu sanki
gerisi bir masal gibi
hayat yeniden başladı şimdi.

Ali Altın

Seni Dilemek

tanrıdan dilenmiş bir dilek düşün
yalnızlığımın çaresizlikle anıldığı bir şehirde.
karartma gecelerine şehrimin
ay ışığından tek bir dilek.
yalnız masmavi umutlara dilenen.
bir dilek düşün ben mayın tarlalarında yürürken
cesareten kaleleri ve sonsuzluk kadar ebedi.
bir dilek düşün şimdi
dileyeni ben,
o dilek sen.

Ali Altın

Seninle Kaybettim Herşeyi

üşüyorum buralarda
güçsüzüm çok yalnız çaresiz...
derin bir uykudayım sanki çıkışı arıyorum
her yer zindan karası görmeksizin yürüyorum
birer birer yol ayrımları çıkıyor önüme,
birinden diğerine giriyorum
yolu bilmesem de sadece sonunu görüyorum
her yol geçmişe çıkıyor iyi biliyorum
ama tanıyamıyorum buraları
işte oysa seni o ilk defa gördüğüm bu kumsalda
utana sıkıla titreyen bir sesle
ellerini sıkıca tutup derin bir nefesten sonra
haykırmıştım sana aşkı
bir çocuk gibi çığlık çığlığa
karıştırıyor muyum acaba?
her gün izlemeye doyamadığımız birlikte
yakamoz düşerdi bu denize
deniz ise yutmamak için ay ışığının bir zerresini bile
hareketsiz beklerdi saatlerce
deniz aşıkta ay ışığına
günün ilk ışıklarıyla birlikte
başlardı küfretmeye güneşe
artık hiçbiri yok görünürlerde
birbirine karışan müzik sesleri,
birbirimize benzettiğimiz yıldızlarımız nerede?
bu rüzgarın da neyi var böyle?
akdeniz'i okşardı oysa;
temmuz akşamlarında.
insanlar da yok niye boş bu kumsal?
sokaklarda da kulakları yırtan derin bir sessizlik...
yasta gibi insanlar her yerde matem var.
üşüyorum buralarda
güçsüzüm çok yalnız çaresiz...
senden çok uzaklarda bir yerde
güneşin batmadığı bu şehirde
olmuyor artık sabahlar
sebebi sen değilsin ama;
seninle kaybolan bir dünyam var.

Ali Altın

Seviyorum Seni

sen, tanrının görüp de dünyadaki çirkinliği
güzelleřtirmesi için dünyayı
gönderdiđi bembeyaz meleđi
kozasından yeni çıkan küçük bir kır kelebeği
gökkuşağını kiskandıran eşsiz renkleriyle
bu anlamsız telaşın nedeni
bu dizginlenmez fırtınanın sebebi
ömrümü yaşayıp tek bir günde
bir günlük dünyanda sevebilmek seni.

sen, silerken dünyamdaki her şeyi
bir şey unuttun tanrının beyaz meleği
senin gibi yaşamayı öğrettin bana
senin gibi sevmeyi...
sen, tanrının beyaz meleği
azad edebilmem için seni
öyle birini bulmalısın ki giderken
senden fazla hakketmeli sevgimi

sen, küçük kır kelebeđi
hayat senle o kadar güzel ki
sensizliğin baharlara kıyısı yok gibi
azad edebilmem için seni
almalısın ömrümün yarısını
ve öyle bir an bulmalısın ki giderken
ben de kalmamalıyım ardında
sessiz sakin bir gidiş olmamalı bu
çünkü gidişinle dünya
ömrünün sonbaharında.

Ali Altın

Sürgün Limanlar

yalnızlık koşuşlarına hapsederken yüreğimi sen,
ben gidiyorum bu şehirden.
ardımda yollar, soğuk kaldırım taşları ve yıldıın rüzgarlar...
diğer yanımda umutlara katık ettiğim anılar.
eylül akşamlarına düşen yağmurlarda,
yol alıyorum rıhtımdan sensiz bir sonbahara.
sen artık bensizliđin kol gezdiđi sokaklarda,
en ucuzu sevdam kadar olan aşklar yaşa.
yaşa ki deđsin ödediđim bedele,
sığınamadığım platonik limanlarda.

Ali Altın

Umut Doęsun Yüregine

bulutları sil pencereden
ve güneşin doğuşunu izle bu sabah
en koyu karanlığında yıktığını göreceksin geceyi
her şeyi yeniden nasıl da canlandıracak
uykudayken daęlar denizler
sen kalk ve hadi güneşin doğuşuna bak
o zaman anla beni
artık nasıl bir şeymiş yepyeni bir umutla yaşamak.

Ali Altın

Yaz Yağmuru

biz bir ağacın aynı dalıydık
yeni yeşeren iki aynı dal
açan iki aynı tomurcuktuk
delicesine bağlıydık birbirimize
ayrı geçmezdi günlerimiz
ayrı duramazdık birbirimizden
vazgeçemezdik sevgimizden
sonbaharda yeminler etmiştik
kıştı önümüz zor dönemeçteydik
yıkamayacaktı bizi oysa
ne kışın soğuğu ne yağmuru ne de çamuru
beraber kalacaktık hep ayakta
beraber baş koyacaktık her türlü zorluğa
beraber dal salacaktık sonsuzluğa
kış çok erken göstermişti yüzünü
kar atıyordu dallarımıza
ayırmaya niyetliydi sanki bizi
alabildiğine soğuk vuruyordu
sımsıkı sarıldığımız kollarımıza
hissetmiyorduk ne yağmuru ne karı ne soğuğu
sevgimiz ayakta tutuyordu bizi
umutlarımızdı sevgimizin filizi
önce yağmur anladı ayıramayacağını
sonra kar, çamur...
yaza dönmüştü kışımız
son bulmuştu kışla savaşımız
kalmamıştı artık engel
iki kumru konuyordu üzerimize
aşk, bir masal gibi
anlattıkları hikayelerdi gecelerce
ve bir gün ansızın bir yaz yağmuruna yakalandık
şaşkındık...
uzatamadık ellerimizi birbirimize
sahip çıkamadık umutlarla büyüttüğümüz sevgimize
kırdı dallarımızı yaz yağmuru
savurdu iki ayrı yana
savurdu iki ayrı dünyaya
böyle mi olacaktı sonumuz?
böyle ansızın mı ayrılacaktı yolumuz?
mevsimlerdir bir haber yok senden
bir eser bile mi kalmadı o eşsiz sevginden.
kumrular bile ağlıyorlar artık
gelmiyorlar buralara
düşüyorlar yollara, batmıyorlar ufuklara
beni ise hırçın bir rüzgar savurdu
sanki kıştan kalma öcünü alıyordu
soğuk dondurdu, yağmur çamur yordu
çaresiz bir halde ölümü bekliyorum bu تنها yerde
bir rüya gördüm dün
kumrular geliyordu hep birlikte umutlarıyla
bizi yeniden yeşerteceğini sandıkları bulutlarıyla
ağızlarına bir dal almışlar getiriyorlardı

sanki kansız kalmış iliklerime kan yetiriyorlardı
dayanır mıydı ki bu yorgun yüreğim buna?
bir adım önlerinde ecel,
sana adanmış bir ömrü bitiriyorlardı.
kelimelerin anlamı yok şimdi
ne nefret ne de sevgi bu içimdeki
yalnızca o tebessümün duruyor gülüşündeki
şafak sayıyorum artık mahşere
geri dirileceğim binlere
eğer dönebilirim o eski günlere
asırlık yalnız bir çınar olup
yıllara meydan okuyup
nam salacağım dillere...

Ali Altın

Yitirmeyi Bilir Misin?

Yaz gecelerinde Akdeniz'in, insanın tenini okşar gibi estirdiği bir rüzgar gibidir sevmek. Senden çok uzakta da olsa sevdiğinin ellerini hissedersin rüzgarın okşadığı yüzünde. Bir iskeleden şehrin ışıklarını seyredersin. Kumsaldan taş toplarsın ve her birini ayrı bir dilekle atarsın denize. Kışın yerini kuru ayaza, zemheri yellerine bırakır Akdeniz'in rüzgarları. Yüzünü kırbaçlar gibi gelir, kör bir bıçak kesmiş gibi yüzünü acı verir. Aynıdır aslında her iki rüzgar da. Tek farkı güneşini kaybetmiştir kış ayında. Hissettirdiği acı soğuk kendi acısından kim bilir? Ama şu bir gerçektir, kışla birlikte güneşini yitirmiştir.

Biliyor musun tanımazken bile seni, hep seni dileyerek atmışım kumsaldan tek tek topladığım taşlarımı. Ellerini hissetmişim yüzümde. Ben, seni tanıdığım ilk gün anlamıştım onun sen olduğunu. Sen ise yüreğime yerleştikten sonra anladın onun ben olmadığını. Doğmadı o günden sonra güneş dünyama. Ve ben seni yitirdiğimi anladım. Güneşimi yitirdiğimi...

Ali Altın